

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 421
din 20.05.2020

Dosar nr. 694/2019 conexat cu dosarele: 695/2019, 697/2019, 698/2018, 699/2019, 702/2019, 707/2019, 713/2019, 727/2019

Petiție nr. : 5918/09.10.2019, 5943/09.10.2019, 5963/10.10.2019, 5964/10.10.2019, 5965/10.10.2019, 6014/10.10.2019, 6073/14.10.2019, 6111/15.10.2019, 6254/21.10.2019

Petenți: Asociația Active Watch, Fundația Centrul de Resurse pentru Participare Publică, Asociația Civică, Asociația "Mozaic LGBT", Asociația SWC, Asociația Centrul de Acțiune pentru Egalitate și Drepturile Omului (ACTEDO), Asociația E-Romnja – Asociația pentru Promovarea Drepturilor Femeilor Rome, Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Servicii Sociale (FONSS), Fundația Centrul de Resurse Juridice.

Reclamați: ...

Obiect: declarații discriminatorii la adresa persoanelor aparținând comunității LGBT

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și sediul petenților

1. Asociația "Active Watch" ..;
2. Fundația Centrul de Resurse pentru Participare Publică, ..;
3. Asociația Civică, ..;
4. Asociația "Mozaic LGBT", ..;
5. Asociația SWC .;
6. Asociația Centrul de Acțiune pentru Egalitate și Drepturile Omului (ACTEDO) ..;
7. Asociația E-Romnja – Asociația pentru Promovarea Drepturilor Femeilor Rome, ..3;
8. Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Servicii Sociale (FONSS) ..
9. Fundația Centrul de Resurse Juridice, ...

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

10. ..., Vice-primar al Municipiului București, cu domiciliul ales pentru efectuarea tuturor actelor de procedură la sediul Primăriei Municipiului București, ..

Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

11. Declarațiile părții reclamate în cadrul emisiunii Realitatea Românească, la postul Realitatea TV, din data de 04.10.2019.

"Aaa...anormalitatea și homosexualitatea și bulangii îi transformăm acum în progresiști. (...) Ca femeie, eu cred că ar trebui să vă opriți din discursul asta cu bulangii (...) Și cum să îi fac? Homosexuali, progresiști? Dar procuriști pot să le spun?"

II. Procedura de citare

12. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 6790/12.11.2019,

au fost citate părțile pentru data de 26.11.2019. La termen s-au prezentat reprezentanții Asociației "Mozaiq LGBT" și Asociației SWC. Partea reclamată nu s-a prezentat. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile asociațiilor petente.

13. Prin petiția formulată, Consiliul este sesizat cu privire la afirmațiile părții reclamate din data de 04.10.2019, la postul Realitatea TV, în cadrul emisiunii "Realitatea Românească".

14. Se arată faptul că mesajul părții reclamate țintește un grup de indivizi pe baza anumitor caracteristici protejate de către art. 15 al OG nr. 137/2000 și anume orientarea sexuală, diferențiind grupul de persoane heterosexuale de grupul persoanelor homosexuale.

15. De asemenea, reclamatul promovează patologizarea persoanelor LGBT. Totodată, sunt folosite cuvinte cu conotații negative la adresa persoanelor gay, contribuind la încetățenirea stereotipurilor și a prejudecăților privind indezirabilitatea comunității LGBT.

16. Se mai arată că ținta mesajului o constituie marginalizarea acestor persoane iar conținutul mesajului nu contribuie la o dezbatere publică urmărind doar denigrarea unei comunități.

17. Partea reclamată este o persoană publică și politică, fiind formator de opinie la nivel local și național.

18. De altfel, nu este primul derapaj fiind amintite declarațiile acestuia privind Holocaustul, pentru care a și fost amendat în trecut.

19. Se solicită analizarea celor semnalate, sancționarea reclamatului precum și obligarea acestuia să prezinte scuze publice.

Susținerile părții reclamate

-

V. Motivele de fapt și de drept

20. În fapt, Consiliul este sesizat cu privire la afirmațiile părții reclamate, din data de 04.10.2019, la postul Realitatea TV, și anume: "Aaa...anormalitatea si homosexualitatea si bulangii ii transformam acum in progresisti. (...) Ca femeie eu cred ca ar trebui sa va opriti din discursul asta cu bulangii (...) Si cum sa ii fac? Homosexuali, progresisti? Dar procuristi pot sa le spun?"

21. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

22. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

23. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”.

CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

24. Criteriul de diferențiere este cel al orientării sexuale.

25. Dreptul restrâns este dreptul la demnitate, garantat de **Constituția României**.

26. În concluzie, sunt incidente prevederile art. 2 alin. 1 a **O.G. nr. 137/2000**, republicată. Astfel afirmația reclamatului „Aaa...anormalitatea si homosexualitatea si bulangii ii transformam acum in progresisti. (...) Ca femeie eu cred ca ar trebui sa va opriti din discursul asta cu bulangii (...) Si cum sa ii fac? Homosexuali, progresisti? Dar procuristi pot sa le spun?.” crează o deosebire pe bază de orientare sexuală care are ca efect restrângerea exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la demnitate.

27. Conform art. 15 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată, *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”*

28. Afirmația părții reclamate, este de natură a crea o atmosferă ostilă, degradantă, umilitoare la adresa tuturor persoanelor cu o altă orientare sexuală decât cea heterosexuală, a unui grup de persoane, a comunității LGBT. Astfel sunt incidente și prevederile art. 15 al **O.G. nr. 137/2000**.

29. Directivele Uniunii Europene în domeniu (ex. **Directiva Consiliului 2000/43/CE**, prin art. 15) și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante.

30. Libertatea de exprimare este un drept esențial într-o democrație, însă nu este un drept absolut.

31. **Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale** (cunoscut în general sub denumirea de **Convenția europeană a drepturilor omului**, în continuare **Convenția**) prevede, la art. 10 alin. 2, limitarea libertății de exprimare: *„Exercitarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau unor sancțiuni prevăzute de lege care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”* Prin urmare, în conformitate cu acest tratat internațional, în Europa libertatea de exprimare nu este un drept absolut. Nu este lipsit de relevanță nici faptul că libertatea de exprimare este singurul drept cu privire la care **Convenția** subliniază: *„comportă îndatoriri și responsabilități”*. Totodată art. 17 al **Convenției** interzice abuzul de drept: *„Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup, sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de aceasta convenție.”*

32. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) analizează, în ordine, următoarele aspecte:

- existența unei limitări a libertății de exprimare;
- legalitatea restrângerii libertății de exprimare prin
 - existența unei norme juridice care prevede restrângerea;
 - calitatea normei juridice, și anume

- accesibilitatea;
- precizitatea;
- previzibilitatea normei;
- legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de **Convenție** (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);
- necesitatea restrângerii într-o societate democratică.

33. În mod evident, orice sancționare a limbajului discriminator, chiar și doar printr-un avertisment de natură contravențională, reprezintă o limitare a libertății de exprimare.

34. Privind legalitatea restrângerii, situația din România este cât se poate de clară. *Decizia nr. 62 din 18.01.2007 a Curții Constituționale* promovează respectarea dreptului la demnitate; există și o protejare a dreptului la demnitate prin art. 15 al *Ordonanței de guvern nr. 137/2000 privind combaterea tuturor formelor de discriminare*, republicată, accesibilă (prin publicarea în *Monitorul Oficial al României*), cu sancțiuni evidente.

35. Legitimitatea sancționării este dată prin nevoia de a proteja, în principal, reputația și drepturile altora, dar se poate invoca, spre exemplu, și siguranța publică, apărarea ordinii, protecția moralei etc.

36. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

37. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de orientarea sexuală a acestora.

38. Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup vulnerabil, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de orientarea sexuală – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

39. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

40. **Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.**

41. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

42. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar

autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

43. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

44. În scopul de a determina dacă afirmația, obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: obiectivul urmărit de reclamat, contextul în care a avut loc, conținutul afirmației, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.

Obiectivul urmărit de reclamat

45. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de comunitatea LGBT sau a urmărit doar informarea publicului. În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a reclamatului, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

46. Colegiul apreciază că, în speță, afirmația reclamatului nu a avut rolul de a informa publicul *Aaa...anormalitatea si homosexualitatea si bulangii ii transformam acum in progresisti. (...) Ca femeie eu cred ca ar trebui sa va opriti din discursul asta cu bulangii (...) Si cum sa ii fac? Homosexuali, progresisti? Dar procuristi pot sa le spun?*

Contextul în care a fost făcută afirmația

47. Afirmația părții reclamate a avut loc în cadrul emisiunii Realitatea Românească difuzată de postul de televiziune Realitatea TV, în data de 04.10.2019 venind ca un răspuns la afirmația moderatoarei care s-a referit la electoratul “mai progresist”.

Conținutul afirmației

48. Partea reclamată reiterează termenul bulangii, deși Consiliul a mai fost sesizat anterior cu privire la utilizarea termenului “bulangii”. Prin apărările formulate la momentul respectiv, partea reclamată a specificat că a folosit termenul respectiv referindu-se la sensul de “neserios”. Presupunând ca inițial nu a cunoscut conotația negativă a termenului, partea reclamată îl folosește din nou, acest aspect denotând intenția de a discrimina. Potrivit DEX **BULANGIU**, bulangii, *substantiv masculin 1.Homosexual 2.Persoană rea, fără cuvânt, neserioasă*. Pentru a sublinia conotația negativă, partea reclamată folosește un termen aparent neutru și fără legătură cu subiectul și anume “procuriști”, pentru a întări termenul anterior folosit. Astfel cuvântul “procurist” se referă în mod obișnuit la o persoană care acționează în numele cuiva, pe bază de procură, având și sensul de “împuternicit”. Cu toate acestea alăturarea termenilor bulangiu, progresiști și procuriști conferă discursului un caracter trivial și discriminatoriu la adresa persoanelor aparținând comunității LGBT.

Rolul în societate a persoanei, autor al afirmației

49. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului declarației supusă controlului este determinantă. Partea reclamată deține o poziție importantă fiind viceprimar și o personalitate politică, astfel de derapaje și stereotipuri legate de criteriul apartenenței sexuale neputând a fi acceptate.

Concluzii

50. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării.

În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

51. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.

52. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de către opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică”.

53. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discuții a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

54. În speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată depășind limitarea la subiectul discuției, divagând și exprimându-și opinia cu privire la comunitatea LGBTI. Atitudinea și modul de manifestare a reclamatului a condus la lezarea demnității comunității respectiv, fiind creat un sentiment de inferioritate a membrilor acestei comunități, unii dintre termenii folosiți având, în context, conotații triviale, fiind atins dreptul la demnitate al persoanelor aparținând grupului LGBT.

55. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general cât și de către persoane publice, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără niciun fel de deosebire.

56. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței că aceasta nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

57. Reclamatul este o persoană publică iar folosirea unor stereotipuri și expresii cu conotații negative fiind de natură a aduce la lezarea demnității persoanelor de altă orientare sexuală.

58. Afirmatia respectivă a fost de natură a crea o atmosferă ostilă, fapta fiind cu atât mai gravă cu cât s-a produs în public, emisiunea fiind difuzată la un post TV cu acoperire națională.

59. Exercițarea libertății de exprimare comportă obligații și responsabilități, astfel încât este de dorit să fie evitate afirmațiile care offensează în mod gratuit fără a duce la un progres al relațiilor umane.

60. Afirmatiile, acțiunile homofobe nu duc la un progres al relațiilor umane, ci, din contră, întăresc stereotipurile negative față de comunitatea LGBT, având ca efect discriminarea la școală, la angajare, la accesul la servicii și locuri publice etc.

61. Toleranța și respectarea demnității umane constituie fundamentul democrației și societății pluraliste, prin urmare este necesar să se sancționeze orice formă de expresii care promovează ura bazată pe intoleranță.

62. Se impune astfel descurajarea încălcării dreptului la demnitate, indiferent de calitatea persoanelor care comit o astfel de faptă. Prin urmare fapta reclamatului care reprezintă obiectul petiției, nu este protejată de art. 10 al *Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*.

63. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

64. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

65. Colegiul director reține faptul că afirmațiile părții reclamante au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare.

66. Raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul director dispune sancționarea cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei a părții reclamante. La stabilirea cuantumului amenzii aplicate au fost avute în vedere următoarele aspecte:

- discriminarea a vizat un grup de persoane;
- o amendă prea mare ar reprezenta o limitare excesivă a libertății de exprimare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul orientării sexuale, potrivit art. 2 alin. 1 și precum și al art. 15 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (unanimitate de voturi);
2. Sancționarea reclamatului . . , cu domiciliul în . . , cu amendă contravențională în cuantum de 2000 lei, potrivit art. 2 alin. 11 și art. 26 alin. 1 din O.G. Nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare; (7 voturi pentru, 1 vot împotriva);
3. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Partea reclamată, .., va achita amenda la Direcția de Impozite și Taxe a Sectorului 4 București, conform Ordonanței nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar).

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 20.05.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru (online), SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 10.06.2020

Redactată și motivată: T.S./R.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.